

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 379. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849787618448.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Lige overfor Rahbeks Bakkehus ligger Bakkegården. Ejeren, daværende auditor, senere gehejmeråd Hall og hans hustru, en datter af den bekendte lærde, etatsråd Brøndsted, var os personligt ubekendte. En dag aflagde Brøndsted os et besøg og ytrede, at hans datter og svigersøn meget ønskede at gøre vort personlige bekendtskab. Få dage efter dette besøg styrtede Brøndsted med sin hest og døde kort efter. Det pludselige dødsfald ramte den kærlige datter som et lyn, og det ellers muntre og gæstfri hus var pludseligt blevet et sørgehus. Vort nærmere bekendtskab med Halls blev derfor opsat på grund af denne smertelige begivenhed. Efter nogen tid bad Hall Georg Buntzen, som han kendte fra andre kredse, om at indføre ham hos os. Hall aflagde os sit første besøg og bad mig indstændigt om at besøge hans af sorg over faderens død utrøstelige kone. Bedrøvede mennesker har altid en tillokkelse for mig, thi de trænger til andre; jeg gik altså over og gjorde fru Halls bekendtskab. Begge ægtefolkenes ligefremme og gæstfri måde at være på gjorde, at man snart følte sig fri og utvungen i deres selskab. Fru Hall rejste kort efter til Iselingen til sin 380 plejemoder, så vi sås kun få gange; Hall derimod kom oftere over til os. Han ytrede, at han i mange år havde ønsket at gøre vort bekendtskab og var glad ved, at dette ønske nu var blevet opfyldt. Han som alle dannede mennesker i denne periode interesserede sig i høj grad for den sceniske kunst. Politikken, denne alt opslugende hyæne, havde endnu ikke kræfter til at fortrænge muser og gratier. Hall underholdt sig ofte med mig om teatrets præstationer og om mine egne rollers udførelse. Det glædede mig at høre en så dannet mand udtale sine anskuelser om det, der interesserede mig i så høj grad. [Jeg mærkede, at jeg i ham havde en beundrer, uden at dette ligefrem blev udtalt.]